

KOSOVO SPECIALIST CHAMBERS
DHOMAT E SPECIALIZUARA TË KOSOVËS
SPECIJALIZOVANA VEÇA KOSOVA

U predmetu: KSC-BC-2020-06

Rešava: panel veća Apelacionog suda
sudija Mišel Pikar
sudija Emilio Gati
sudija Kaj Ambos

Sekretar: Fidelma Donlon

Datum: 16. jul 2021.

Jezik originala: engleski

Stepen tajnosti: javno

Odluka po žalbi na "Prvu odluku o učešću žrtava"

Specijalizovano tužilaštvo:

Džek Smit

Odbrana Hašima Tačija:

Gregori Kiho

Zastupnik žrtava:

Sajmon Loz

Odbrana Kadrija Veseljija:

Ben Emerson

Zastupnik podnosioca čiji su zahtevi odbijeni:

Ani Pjus

Odbrana Redžepa Seljimija:

Dejvid Jang

Odbrana Jakupa Krasnićija:

Venkatesvari Alagendra

PANEL VEĆA APELACIONOG SUDA Specijalizovanih veća Kosova (u daljem tekstu: panel Apelacionog suda ili panel; Specijalizovana veća)¹ postupajući shodno članu 33(1)(c) Zakona o Specijalizovanim većima i Specijalizovanom tužilaštvu (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 169 Pravilnika o postupku i dokazima (u daljem tekstu: Pravilnik), rešava žalbu koju je 7. juna 2021. uložio zastupnik odbijenih podnosilaca prijava – žrtve 08/06, 09/06, 10/06, 11/06, 13/06 i 14/06 (u daljem tekstu: odbijeni podnosioci² odnosno žalba³), na “Prvu odluku o učešću žrtava” (u daljem tekstu: osporavana odluka).⁴ Odbijeni podnosioci traže da panel poništi osporavanu odluku i da im odobri status žrtava koje učestvuju u postupku u ovom predmetu.⁵ Veselji i Krasnići su odgovorili da žalbu treba odbiti (u daljem tekstu: Veseljijev odgovor odnosno Krasnićijev odgovor).⁶ Ostali optuženi i Specijalizovano tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilaštvo) nisu dostavili odgovor na žalbu. Odbijeni podnosioci nisu dostavili repliku.

I. KONTEKST

1. Dana 30. oktobra 2020, tužilaštvo je podnelo potvrđenu optužnicu (u daljem tekstu: optužnica).⁷

¹ F00005, Odluka o raspoređivanju sudija u panel Apelacionog suda, 7. jun 2021.

² F00293, Obaveštenje o dodeli zastupnika podnosiocima čiji su zahtevi odbijeni, 12. maj 2021, stav 8.

³ F00004/RED, javna redigovana verzija Žalbe na “Prvu odluku o učešću žrtava” shodno pravilu 113(6) Pravilnika, 7. june 2021 (prvobitna verzija zavedena 7. juna 2021) (u daljem tekstu: žalba).

⁴ F00257/RED, javna redigovana verzija Prve odluke o učešću žrtava, 21. april 2021. (prvobitna verzija zavedena 21. aprila 2021) (u daljem tekstu: osporavana odluka).

⁵ Žalba, stav 51.

⁶ F00006, Odgovor odbrane g. Veseljija na žalbu dežurnog zastupnika prijavljenih žrtava – KSC-BC-2020-06/IA005-F00004/RED (u daljem tekstu: Veseljijev odgovor), 15. jun 2021, stav 7; F00007, Odgovor odbrane g. Krasnićija na žalbu na “Prvu odluku o učešću žrtava” shodno pravilu 113(6) Pravilnika, 17. jun 2021. (u daljem tekstu: Krasnićijev odgovor), stav 32.

⁷ F00034/A01, optužnica, 30. oktobar 2020. (strogo poverljivo i *ex parte*); F00045/A03, Dodatno redigovana optužnica, 4. novembar 2020. (strogo poverljivo i *ex parte*, oznaka tajnosti promenjena u „javno“ 5. novembra 2021) (u daljem tekstu: optužnica).

2. Dana 4. januara 2021, sudija za prethodni postupak doneo je okvirnu odluku o prijavama žrtava za učešće u postupku (u daljem tekstu: okvirna odluka).⁸

3. Dana 21. aprila 2021, sudija za prethodni postupak je doneo osporavanu odluku, u kojoj je, između ostalog, prijave podnosioca odbacio kao nedopuštene.⁹

II. KRITERIJUMI PREISPITIVANJA

4. Panel Apelacionog suda je u svojoj prvoj odluci ustanovio kriterijume preispitivanja u slučaju interlokutornih žalbi, koje je potom primenjivao, između ostalog, u ovom slučaju.¹⁰

5. Panel Apelacionog suda podseća da, prema pravilu 113(6) Pravilnika, odbijeni podnosioci imaju pravo da ulože žalbu na odluku kojom su odbijeni njihovi zahtevi za priznavanje statusa žrtve i zajedničko zastupanje u postupku.¹¹

III. DISKUSIJA

6. U okviru žalbenog osnova (a), odbijeni podnosioci navode da, za razliku od onoga što je konstatovao sudija za prethodni postupak, krivična dela usled kojih su pretrpeli štetu ulaze u vremenski, geografski i materijalni okvir ratnih zločina i zločina protiv čovečnosti za koje se optuženi terete u optužnici.¹² U okviru žalbenog osnova

⁸ F00159, Okvirna odluka u vezi s prijavama žrtava, 4. januar 2021. (u daljem tekstu: okvirna odluka).

⁹ Osporavana odluka, stav 85. Panel napominje da žrtva 06/06, čija je prijava takođe odbijena osporavanom odlukom, prihvata odluku sudije za prethodni postupak; vidi žalba, stav 1.

¹⁰ KSC-BC-2020-07, F00005, Odluka po žalbi Hisnija Gucatija po pitanjima vezanim za hapšenje i pritvor, 9. decembar 2020, stavovi 4-14. Vidi takođe F00005, Odluka po žalbi Kadrija Veseljija na odluku o privremenom puštanju na slobodu, 30. april 2021, stavovi 4-7; F00005/RED, javna redigovana verzija Odluke po žalbi Jakupa Krasnićija na odluku o privremenom puštanju na slobodu, 30. april 2021. (prvobitna verzija zavedena 30. aprila 2021), stavovi 4-7; F00005/RED, javna redigovana verzija Odluke po žalbi Redžepa Seljimija na odluku o privremenom puštanju na slobodu, 30. april 2021. (prvobitna verzija zavedena 30. aprila 2021), stavovi 4-7; F00005/RED, javna redigovana verzija Odluke po žalbi Hašima Tačija na odluku o privremenom puštanju na slobodu, 30. april 2021. (prvobitna verzija zavedena 30. aprila 2021), stavovi 4-7.

¹¹ Vidi takođe pravilo 113(5) Pravilnika.

¹² Žalba, stavovi 20-21, gde se upućuje na osporavanu odluku, stav 48. Vidi takođe žalbu, stavovi 22-31.

(b), odbijeni podnosioci tvrde da status žrtava-učesnika u postupku treba odobriti žrtvama koje su štetu pretrpele usled događaja koji potpadaju pod zajednička obeležja zločina protiv čovečnosti za koje se tereti u optužnici.¹³ Pored toga, pod žalbenim osnovom (c) se tvrdi da je sudija za prethodni postupak pogrešno protumačio kakva treba da bude veza između pretrpljene štete i optužnice.¹⁴ Panel Apelacionog suda će prvo zajedno rešavati žalbene osnove (a)-(c), jer se oni odnose na način na koji je sudija za prethodni postupak protumačio uslov da "šteta koju je pretrpe[la žrtva mora biti] [...] direktn[a] posledic[a] krivičnog dela iz optužnice".¹⁵

7. U žalbenom osnovu (d), odbijeni podnosioci navode da sudija za prethodni postupak nije uvažio da je krivično delo prisilnih nestanaka bilo trajne prirode, kao ni posledice koje je to imalo na njihovu sposobnost da pruže određene informacije.¹⁶ U okviru žalbenog osnova (e) se tvrdi da su svi odbijeni podnosioci pokazali da njihove zahteve treba odobriti.¹⁷ Panel Apelacionog suda će zajedno rešavati žalbene osnove (d) i (e), jer se oni odnose na to kako je sudija za prethodni postupak ocenio zahteve koje je potom odbio.

A. USLOV DA PRETRPLJENA ŠTETA MORA DA BUDE DIREKTNNA POSLEDICA KRIVIČNOG DELA IZ OPTUŽNICE (OSNOVI (A)-(C)) – TUMAČENJE SUDIJE ZA PRETHODNI POSTUPAK

1. Izjašnjenja

8. Odbijeni podnosioci tvrde da je sudija za prethodni postupak pogrešio kad je konstatovao da krivična dela usled kojih su pretrpeli štetu "ne ulaze u vremenski, geografski i materijalni okvir konkretnih optužbi iz potvrđene optužnice", iako su oni predočili dokaze koji *prima facie* pokazuju suprotno.¹⁸

¹³ Žalba, stavovi 32-33, gde se upućuje na osporavanu odluku, stav 45.

¹⁴ Žalba, stavovi 34-42.

¹⁵ Pravilo 113(4) Pravilnika.

¹⁶ Žalba, stavovi 43-46.

¹⁷ Žalba, stavovi 47-50. Vidi takođe žalbu, stav 51.

¹⁸ Žalba, stavovi 20-22, gde se upućuje na osporavanu odluku, stav 48. Vidi takođe žalbu, stavove 23-31.

9. Odbijeni podnosioci potvrđuju da događaji na kojima se temelje njihovi zahtevi nisu navedeni u tabelarnim prikazima A-C priloženim uz optužnicu.¹⁹ Međutim, tvrde oni, to što se u optužnici govori o široj kampanji progona protivnika i navodi da su “[n]eki od slučajeva prisilnih nestanaka lica nabrojani u tabelarnom prikazu C” pokazuje da taj spisak slučajeva nije konačan, već su u njemu navedeni samo primeri.²⁰

10. Odbijeni podnosioci navode da je sudija za prethodni postupak pogrešio u tome što je razmatrao “okvir optužbi”, a nije pravio razliku između “optužbi” i “krivičnih dela” iz optužnice. Prema njihovim rečima, “optužbama” se određuju granice i daje definicija činjeničnog osnova za odgovornost optuženih, za razliku od “krivičnih dela”, koja su šira i relevantna za učešće žrtava.²¹ Oni navode da se u optužnici optuženi terete za ratne zločine i zločine protiv čovečnosti, izvršene, između ostalog, krivičnim delima zatvaranja, protivzakonitog ili proizvoljnog hapšenja i lišavanja slobode, progona, prisilnih nestanaka lica i ubistva.²² Upravo to su krivična dela usled koji su odbijeni podnosioci pretrpeli štetu i za koje su predloženi *prima facie* dokazi.²³ Uz to, odbijeni podnosioci osporavaju jednu tvrdnju koju je jedan od optuženih izneo sudiji za prethodni postupak.²⁴

11. Odbijeni podnosioci tvrde i da je sudija za prethodni postupak pogrešio kad je zaključio da kontekstualna obeležja zločina protiv čovečnosti i pozivanje na njih :

ne potpadaju pod pravila 2 i 113(1) Pravilnika, bez obzira na to da li su slična delima na kojima počivaju optužbe. Svako drugo tumačenje vodilo bi odobravanju da u postupku učestvuju žrtve koje nisu povezane sa konkretno navedenim optužbama u potvrđenoj optužnici.²⁵

¹⁹ Žalba, stav 22.

²⁰ Žalba, stav 23, gde se upućuje na optužnicu, stavovi 32, 37, 57, 171 (naglasak dodat u žalbi).

²¹ Žalba, stavovi 24-29, 31.

²² Žalba, stav 25.

²³ Žalba, stav 25.

²⁴ Žalba, stavovi 29-30.

²⁵ Žalba, stavovi 32, 34, gde se upućuje na osporavanu odluku, stav 45.

12. Odbijeni podnosioci navode da je šteta koju su pretrpeli posledica događaja koji potpadaju pod zajednička obeležja zločina protiv čovečnosti, to jest “sistematski napad ili napad širih razmera usmeren na ma koje civilno stanovništvo”.²⁶ Uz to, oni tvrde da sudija za prethodni postupak u svom tumačenju prirode tražene veze između patnji žrtava i optužnice nije uzeo u obzir ni kolektivnu patnju ni njihove lične interese.²⁷ U pogledu kolektivne patnje, odbijeni podnosioci pozivaju se na Osnovna načela i smernice Generalne skupštine Ujedinjenih nacija o pravu na pravno sredstvo i naknadu štete žrtava grubih kršenja međunarodnog prava ljudskih prava i teških kršenja međunarodnog humanitarnog prava (u daljem tekstu: Osnovna načela UN-a),²⁸ praksu Vanrednih veća sudova Kambodže i Specijalnog mirovnog sudskog mehanizma u Kolumbiji (Jurisdicción Especial para la Paz, u daljem tekstu: JEP).²⁹ U pogledu ličnog interesa žrtava, odbijeni podnosioci tvrde da sudija za prethodni postupak ne sledi rezonovanje Žalbenog veća Međunarodnog krivičnog suda (u daljem tekstu: MKS) u predmetu *Lubanga*.³⁰

13. Veselji u odgovoru navodi da se odbijeni podnosioci naprosto ne slažu s konstatacijama sudije za prethodni postupak i da pokušavaju da uvedu novu, spekulativnu kategoriju žrtava, koja nije predviđena pravnim okvirima Specijalizovanih veća.³¹ On smatra da bi panel trebalo da odbije njihovu sugestiju da žrtvama koje nisu pretrpele direktnu štetu usled kažnjivog ponašanja nekog od

²⁶ Žalba, stavovi 32-33. Vidi takođe član 13(1) Zakona.

²⁷ Žalba, stavovi 34-42.

²⁸ Ujedinjene nacije, Generalna skupština, A/RES/60/147, Osnovna načela i smernice o pravu na pravno sredstvo i naknadu štete žrtvama grubih kršenja međunarodnog prava ljudskih prava i teških kršenja međunarodnog humanitarnog prava, 16. decembar 2005.

²⁹ Žalba, stavovi 35-37. Podnosioci čiji su zahtevi odbijeni upućuju na sledeće: preambula i stav 8 Osnovnih načela UN-a, gde se potvrđuje da predmet viktimizacije može da bude grupa lica zajedno uzetih za metu; praksu Vanrednih veća sudova Kambodže, koja priznaje dimenziju kolektivne viktimizacije i; JEP, gde su grupe žrtava prihvatane kao učesnici u postupku.

³⁰ Žalba, stavovi 40-41.

³¹ Veseljijev odgovor, stavovi 2, 5.

optuženih treba omogućiti da učestvuju u utvrđivanju istine o krivičnim delima i dati pravo na odštetu.³²

14. Krasnići u odgovoru navodi da odbijeni podnosioci nisu pokazali da je sudija za prethodni postupak pogrešio u tumačenju da "krivično delo o kome se iznose navodi u optužnici" iz pravila 113(1) Pravilnika nalaže da je podnosilac zahteva morao pretrpeti štetu usled konkretnog krivičnog dela, unutar okvira zacrtanih parametrima optužbi iz optužnice.³³ Ovaj uslov potkrepljuje međunarodna sudska praksa. Njime se obezbeđuje da žrtve efektivno učestvuju u sudskom postupku, učestvuju u traženju istine i, na kraju, traže odštetu, a da pritom obim suđenja ne pređe okvire zacrtane optužbama iz optužnice.³⁴ Po njegovom mišljenju, tumačenje za koje se zalažu odbijeni podnosioci – da treba da budu obuhvaćene i žrtve koje su pretrpele štetu usled događaja koji potpadaju pod zajednička obeležja zločina protiv čovečnosti – bilo bi pogrešno i kosilo bi se sa pravima optuženih.³⁵

15. U vezi s drugim konkretnim argumentima odbijenih podnosilaca, Krasnići tvrdi da korišćenje nejasno definisanih izraza poput "neki od" predstavlja nedostatak optužnice u vezi s kojom je odbrana dostavila podnesak, koji još nije rešen.³⁶ On takođe tvrdi da je osporavana odluka u skladu sa praksom MKS (uključujući onu koja se navodi u žalbi) i da u njoj pitanja vezana za žrtve i nije trebalo razmatrati kolektivno ili apstraktno, već da je za svakog podnosioca ponaosob trebalo utvrditi da li može da dobije status žrtve koja učestvuje u postupku.³⁷

³² Veseljijev odgovor, stavovi 3-4, 6.

³³ Krasnićijev odgovor, stavovi 14, 16, 22-23, 32.

³⁴ Krasnićijev odgovor, stavovi 18-20, 22. Vidi takođe Krasnićijev odgovor, stavovi 27-28, 32. U vezi s argumentima odbijenih podnosilaca o kolektivnoj patnji, Krasnići navodi da pozivanje na Vanredna veća sudova Kambodže u datom kontekstu nije od velike koristi, budući da je režim učešća žrtava pred Vanrednim većima sudova Kambodže drugačiji od režima pred Specijalizovanim većima, naročito s obzirom na to da pred Vanrednim većima sudova Kambodže žrtva nema pravo na pojedinačnu i materijalnu odštetu; vidi Krasnićijev odgovor, stav 23(a). Vidi takođe Krasnićijev odgovor, stav 26.

³⁵ Krasnićijev odgovor, stavovi 17, 21, 24.

³⁶ Krasnićijev odgovor, stav 23(c).

³⁷ Krasnićijev odgovor, stavovi 25-28. Krasnići takođe tvrdi da se izvori sudske prakse koje citiraju odbijeni podnosioci odnose na drugačije kontekste pa nisu od pomoći u određivanju grupe žrtava-

2. Razmatranje

16. Panel će se prvo pozabaviti značenjem “krivičnog dela iz optužnice” u kontekstu pravila 2 i 113(1) Pravilnika, i definisati pojam žrtve i pojam žrtve koja učestvuje u postupku. Panel odbacuje tvrdnju odbijenih podnosilaca da se “krivično delo iz optužnice” mora tumačiti kao ratni zločini i zločini protiv čovečnosti izvršeni, između ostalog, krivičnim delima zatvaranja, protivzakonitog ili proizvoljnog hapšenja i lišavanja slobode, progona, prisilnih nestanaka lica i ubistva.³⁸ Panel se zapravo slaže sa sudijom pojedincem da krivično delo za koje podnosilac traži status žrtve-učesnika u postupku mora biti unutar okvira zacrtanih materijalnim, geografskim i vremenskim parametrima konkretnih optužbi iz optužnice.³⁹

17. Ovo tumačenje potkrepljuje sudska praksa drugih sudova, iako se njihovi postupci odvijaju u različitom kontekstu. Žalbeno veće MKS-a smatra da je učešće žrtava u postupku ograničeno na žrtve koje su povezane sa optužbama.⁴⁰ Sudija za prethodni postupak Specijalnog suda za Liban (u daljem tekstu: STL) pojašnjava da se “uslov postojanja uzročno posledične veze između pretrpljene štete i ‘napada u nadležnosti Suda’ mora shvatiti kao postojanje veze između pretrpljene štete i krivičnog dela za koje se konkretno tereti u optužnici”.⁴¹ Pretpretresno veće Vanrednih veća sudova Kambodže zaključilo je da žrtve koje žele da učestvuju u

učesnika za potrebe konkretnog suđenja pred Specijalizovanim većima; vidi Krasnićijev odgovor, stavovi 25-26.

³⁸ Žalba, stav 25.

³⁹ Oспорavana odluka, stav 45.

⁴⁰ MKS, *Prosecutor v. Lubanga*, ICC-01/04-01/06-1432, Judgment on the appeals of The Prosecutor and The Defence against Trial Chamber I’s Decision on Victims’ Participation of 18 January 2008, 11. jul 2008. (u daljem tekstu: odluka žalbenog veća u predmetu *Lubanga*), stavovi 2, 58, 62. Vidi takođe MKS, *Prosecutor v. Yekatom and Ngaïssona*, ICC-01/14-01/18-738, Decision on Victims’ Participation in Trial Proceedings, 23. novembar 2020, stavovi 20-21; MKS, *Prosecutor v. Ntaganda*, ICC-01/04-02/06-211, Decision on Victims’ Participation at the Confirmation of Charges Hearing and in the Related Proceedings, 15. januar 2014, stav 27; MKS, *Prosecutor v. Muthaura et al.*, ICC-01/09-02/11-267, Decision on Victims’ Participation at the Confirmation of Charges Hearing and in the Related Proceedings, 26. avgust 2011, stav 60.

⁴¹ STL, *Prosecutor v. Ayyash et al.*, STL-11-01/PT/PTJ, Fourth Decision on Victims’ Participation in the Proceedings (u daljem tekstu: četvrta odluka o učešću žrtava u predmetu *Ajaš i drugi*), 2. maj 2013, stav 15.

postupku ne mogu samo da pokažu da postoji veza između pretrpljene štete i nekog od krivičnih dela iz nadležnosti Vanrednih veća sudova Kambodže, već da „podnosioci zahteva moraju da pokažu da je šteta koju su pretrpeli direktna posledica najmanje jednog od krivičnog dela za koje se optuženi tereti “. ⁴²

18. U skladu sa članom 22(3) Zakona „u krivičnom postupku pred Specijalizovanim većima žrtve imaju lični interes i pravo da budu obavestene, da im se prizna status i da dobiju naknadu štete.“ Isti član predviđa „razumnu naknadu štete žrtvama od strane optuženog koji prizna krivicu ili koji je oglašen krivim za krivično delo ili krivična dela koja su neposredno uzrokovala štetu žrtvama.“ Panel se slaže sa tumačenjem koje su po ovom pitanju dali Veselji i Krasnići, odnosno da se „priznanje statusa“ i „naknada štete“ mogu odnositi samo na štetu koja direktno proističe iz postupaka pripisanih optuženom, a u odnosu na krivično delo za koje se tereti u optužnici. ⁴³ Pored toga, priznanje statusa žrtve-učesnika u postupku žrtvama krivičnih dela za koja se optuženi izričito ne tereti, a koja bi sudije mogle smatrati dokazanim, moglo bi, po zaključku panela, dovesti do situacije u kojoj bi se optuženom nepravredno naložila reparacija žrtvama na ime krivičnih dela za koja nije oglašen krivim. ⁴⁴

19. Naposletku, panel konstatuje da, u suprotnosti sa stavom koji je izneo jedan od optuženih pred sudiju za prethodni postupak, odbijeni podnosioci tvrde da priznati

⁴² Vanredna veća sudova Kambodže, *Co-Prosecutors v. Ieng et al.*, 002/19-09-2007-ECCC/OCIJ, Public Redacted Decision on Appeals Against Co-Investigating Judges' Combined Order D250/3/3 Dated 13 January 2010 and Order D250/3/2 Dated 13 January 2010 on Admissibility of Civil Party Applications, 27. april 2010, stav 28. Panel dalje primećuje interno pravilo 23bis(1)(b) Vanrednih veća sudova Kambodže, usvojeno 9. februara 2010. sa sledećom odredbom: "Učešće oštećenog lica u postupku je dopušteno pod uslovom da oštećena strana: [...] b) pokaže da je, kao direktnu posledicu bar jednog od krivičnih dela za koje se optuženi tereti, pretrpela telesnu, materijalnu ili duševnu štetu [...] (naglasak dodat); vidi Vanredna veća sudova Kambodže, Interni pravilnik, pravilo 23bis(1)(b).

⁴³ Vidi Veseljijev odgovor, stav 6; Krasnićijev odgovor, stav 17(d).

⁴⁴ Vidi pravilo 158(1) Pravidnika koje predviđa da se po završetku pretresa panel povlači na većanje radi izricanja presude „o optužbama sadržanim u optužnici.“ (naglasak dodat). Vidi takođe pravilo 167(2) Pravidnika koje predviđa da „za potrebe zahteva za odštetu koji se podnosi pred nacionalnim sudovima, presuda prosleđena prema stavu (1) je pravosnažna i obavezujuća u smislu krivične odgovornosti osuđenog lica za pretrpljenu štetu“.

im status žrtve-učesnika u postupku ne bi proširilo okvir optužbi, niti bi narušilo pravo optuženog na pravičan postupak.⁴⁵ No kako odbijeni podnosioci nisu naveli sporne zaključke niti greške sudije za prethodni postupak po tom pitanju, panel ova izjašnjenja odbacuje.⁴⁶

20. Panel prelazi na razmatranje tvrdnje odbijenih podnosilaca da su pretrpeli štetu usled događaja koji potpadaju pod zajednička ili kontekstualna obeležja zločina protiv čovečnosti, i da je sudija za prethodni postupak te događaje morao valjano da razmotri.⁴⁷ Zaključak panela da je učešće u postupku ograničeno na žrtve koje su povezane sa krivičnim delima za koja se optuženi tereti nužno se odnosi na navode o radnjama optuženih. Svrha obaveze da se dokaže postojanje "sistematskog napada ili napada širih razmera usmerenog na ma koje civilno stanovništvo", propisane članom 13(1) Zakona, je upravo da se opiše kontekst u kojem se radnje optuženog moraju desiti.⁴⁸ Namera nije da se stvori kategorija krivičnih dela koja bi bila zasebna ili nezavisna od osnovnih krivičnih dela. Zločin protiv čovečnosti čine osnovno krivično delo (na primer, ubistvo) i kontekstualna obeležja. Stoga postojanje kontekstualnog obeležja samo po sebi nije dovoljno za priznavanje statusa žrtve-učesnika u postupku. Čak i ako su odbijeni podnosioci pretrpeli štetu kao posledicu događaja koji potpadaju pod zajednička obeležja zločina protiv čovečnosti, ako ti događaji nisu skopčani sa konkretnim radnjama optuženog u odnosu na osnovna krivična dela za koje se on tereti, onda ti događaji nisu relevantni za odlučivanje o učešću žrtve u postupku.

⁴⁵ Žalba, stavovi 29-30, gde se poziva na osporavanu odluku, stav 40, u kojem je sažeto izneto Krasnićijevo izjašnjenje po kojem bi priznanje statusa žrtve-učesnika odbijenim podnosiocima rasteglo parametre predmeta mimo okvira optužbi; vidi F00209, Odgovor Krasnićijeve odbrane na prvi izveštaj Službe za učešće žrtava, 1. mart 2021, stav 21.

⁴⁶ Vidi na primer: KSC-BC-2020-07, F00007, Odluka o žalbi odbrane na odluku o preliminarnim podnescima (u daljem tekstu: odluka o žalbi Gucatija i Haradinaja na odluku o preliminarnim podnescima), 23. jun 2021, stav 15.

⁴⁷ Žalba, stavovi 32-33.

⁴⁸ Vidi na primer MKS, Obeležja krivičnih dela, član 7 (Zločin protiv čovečnosti), stav 2 („Poslednja dva obeležja za svaki zločin protiv čovečnosti opisuju kontekst u kojem sa radnja mora desiti. U skladu s tim obeležjima, neophodni uslovi su svest da je u toku sistematski napad ili napad širokih razmera, i učešće u njemu.“). Vidi takođe član 13(1) Zakona.

21. Konstatovavši da sudija za prethodni postupak nije pogrešio u svom zaključku da krivična dela na osnovu kojih se traži status žrtve-učesnika moraju biti unutar parametara optužbi iz optužnice,⁴⁹ panel prelazi na razmatranje argumenta odbijenih podnosilaca da spisak krivičnih dela u optužnici nije konačan.⁵⁰ Panel prima na znanje Krasnićijev argument da je korišćenje nejasno definisanih termina poput "neki od" jedan od nedostataka optužnice, u vezi s kojim je odbrana dostavila podnesak, koji još nije rešen.⁵¹

22. Panel smatra da je to pitanje odlučujuće za ishod ove odluke, te da se sada mora razmotriti, ali će se u svojoj analizi ograničiti na konkretan primer koji su naveli odbijeni podnosioci. S tim u vezi, u paragrafu 171 optužnice piše "[n]eki od slučajeva prisilnih nestanaka lica nabrojani su u tabelarnom prikazu C i opisani gore u stavovima 137, 139, 142, 147, 149, 150, 152, 157 i 163."⁵²

23. U skladu sa članovima 21(4)(a) i 38(4) Zakona, kao i pravila 86(3) Pravilnika, u optužnici se moraju dovoljno jasno i konkretno navesti činjenice na kojima počivaju optužbe, kao i vidovi krivične odgovornosti za koje se optuženi tereti. To je direktna posledica načela da optuženi mora biti obavešten o prirodi i razlozima optužbi, zacrtanog u članu 30(1) Ustava Kosova i članu 6(3)(a) Evropske konvencije o ljudskim pravima. Optužbe protiv optuženog i materijalne činjenice koje potkrepljuju te optužbe moraju se dovoljno precizno navesti u optužnici kako bi optuženi bio obavešten i u mogućnosti da pripremi svrsishodnu odbranu.⁵³

24. Panel smatra da dok god tužilaštvo optuženog ne obavesti u dovoljnoj meri o dodatnim pojedinostima, optuženi ima pravo da smatra konačnim spisak koji je dobio

⁴⁹ Oспорavana odluka, stav 45.

⁵⁰ Žalba, stav 23.

⁵¹ Krasnićijev odgovor, stav 23(c), poziva se na F00221, Preliminarni podnesak Krasnićijeve odbrane o nedostacima optužnice, 15. mart 2021, stavovi 14, 58-60.

⁵² Naglasak dodat.

⁵³ Vidi, na primer, odluku o žalbi Gucatija i Haradinaja na odluku o preliminarnim podnescima, stavove 35-36 i citirane izvore.

od tužilaštva.⁵⁴ Panel smatra da formulacija u optužnici „neki od slučajeva [...] nabrojani su u tabelarnom prikazu C“⁵⁵ može nauditi optuženom jer se može shvatiti kao pokušaj tužilaštva da zadrži pravo da proširi činjenični osnov optužbi dodavanjem novih materijalnih činjenica i nakon što je optužnicu potvrdio sudija za prethodni postupak.⁵⁶ Pored toga, panel konstatuje da je sudija za prethodni postupak u odluci o potvrđivanju optužnice, potvrdio tačku optužnice za prisilan nestanak lica samo za slučajeve navedene u tabeli C i dalje opisane u optužnici.⁵⁷ Stoga tabela C uzeta zajedno sa relevantnim delovima optužnice⁵⁸ daje iscrpan opis krivičnih dela prisilnog nestanka za koje se optuženi terete.

25. Što se tiče argumenta odbijenih podnosilaca o kolektivnim patnjama i ličnim interesima,⁵⁹ kao što je naglasio sudija za prethodni postupak, žrtvi se priznaje status žrtve-učesnika u postupku ako postoje *prima facie* dokazi da je : (a) žrtva podnosilac prijave fizičko lice; (b) podnosilac u prijavi opisao radnje koje na prvi pogled odgovaraju krivičnom delu iz potvrđene optužnice; (c) podnosilac lično pretrpeo štetu; i (d) šteta direktna posledica krivičnog dela iz potvrđene optužnice.⁶⁰ Prema Zakonu i Pravilniku Specijalizovanih veća, sudija za prethodni postupak nije

⁵⁴ Vidi, na primer, MKSJ, *Tužilac protiv Stanišića i Simatovića*, IT-03-69-PT, Odluka po preliminarnim prigovorima odbrane, 14. novembar 2003, str. 5; MKSJ, *Tužilac protiv Hadžihasanovića i drugih*, IT-01-47-PT, Odluka o formi optužnice, 7. decembar 2001, stav 43. Vidi takođe ICTR, *Muvunyi v. Prosecutor*, ICTR-2000-55A-A, Judgment, 29. avgust 2008, stavovi 99-100.

⁵⁵ Optužnica, stav 171 (naglasak dodat).

⁵⁶ Vidi na primer MKS, *Prosecutor v. Mbarushimana*, ICC-01/04-01/10-465-Red, Public Redacted version of Decision on the confirmation of charges, 16. decembar 2011, stav 81. Vidi takođe MKS, *Prosecutor v. Ruto et al.*, ICC-01/09-01/11-373, Decision on the Confirmation of Charges Pursuant to Article 61(7)(a) and (b) of the Rome Statute, 23. januar 2012, stav 99.

⁵⁷ F00026/RED, Javna redigovana verzija odluke o potvrđivanju optužnice protiv Hašima Tačija, Kadrija Veseljija, Redžepa Seljimija i Jakupa Krasnićija, 30. novembar 2020. (originalna verzija podneta 26. oktobra 2020), stavovi 418-436.

⁵⁸ Vidi optužnicu, str. 51, gde tužilaštvo navodi da „[s]ve delove ove optužnice, uključujući tabelarne prikaze, treba tumačiti zajedno“. Panel napominje da tabelarni prikazi A-C sadrže pre svega pojedinosti o lokacijama i približnim datumima krivičnih dela iz optužnice.

⁵⁹ Žalba, stavovi 34-42. Odbijeni podnosioci takođe smatraju da je sudija za prethodni postupak dao parcijalno tumačenje sudske prakse MKS-a na koju se poziva u osporavanoj odluci u pogledu “veze” između žrtava i krivičnih dela; vidi žalbu, stav 40.

⁶⁰ Osporavana odluka, stav 42, gde se poziva na okvirnu odluku, stav 28. Vidi takođe član 22(1) Zakona, pravila 2, 113(1) i (4) Pravilnika.

obavezan da razmatra druge faktore, poput kolektivne patnje žrtava ili njihovih ličnih interesa, kako bi doneo odluku o dopuštenosti prijave.

26. Odbijeni podnosioci se dalje pozivaju na JEP, sudski organ koji je deo vrlo složenog sistema za tranzicionu pravdu u Kolumbiji (*Sistema Integral de Verdad, Justicia, Reparación y No Repetición*). Panel primećuje da JEP predstavlja jedinstvenu sudsku komponentu unutar sistema tranzicione pravde koji s jedne strane proistekao iz mirovnog sporazuma između vlade Kolumbije i (bivšeg) pobunjeničkog pokreta *Fuerzas Armadas Revolucionarios de Colombia-Ejército Popular* (u daljem tekstu: "FARC-EP"), a s druge strane je regulisan posebnom ustavnom regulativom.⁶¹ Ovaj se model ne može jednostavno preslikati na Specijalizovana veća koja su regulisana drugim zakonom i pravilima. JEP široko definiše pravo na učešće žrtava, dajući ga i grupama žrtava,⁶² što je posledica jedinstvenog ustavnog okvira i svojstveno tom procesu tranzicione pravde. U tom kontekstu, panel naglašava da je mogućnost garantovanja minimalnih standarda za stvarno i svrsishodno učešće žrtava u postupku skopčana sa izgradnjom funkcionalnog mehanizma za učešće žrtava u postupku u skladu sa postojećom pravnom regulativom datog suda. U suprotnom se široko učešće žrtava u postupcima može lako pretvoriti u simboličan čin bez stvarnog uticaja na istinsko ostvarenje prava žrtava na istinu i pravdu.

⁶¹ Vidi uopšteno o jedinstvenoj prirodi JEP-a kao mehanizma tranzicione pravde, a posebno u odnosu na međunarodne krivične sudove: K. Ambos/S. Aboueldahab, *The Colombian Peace Process and the Special Jurisdiction for Peace*, *Dritto Penale Contemporaneo, Rivista Trimestrale*, 4/2018, str. 256-258. Za detaljnu analizu skorijeg datuma vidi J.L. Fabra-Zamora/ A. Molina-Ochoa i N. Doubleday, ur., *The Colombian Peace Agreement. A Multidisciplinary Assessment*, London and N.Y. (Routledge) 2021 (o značaju prava žrtvi i njihovog učešća u postupku, kako već tokom mirovnih pregovora, tako i u zakonskoj regulativi; za JEP vidi posebno Gobertus E., Ambos i Rojas Betancourt).

⁶² Kolumbija, Law 1922 of 2018 Adopting Rules of Procedure for the Special Jurisdiction for Peace (Ley 1922 de 2018, Por medio de la cual se adoptan unas reglas de procedimiento de la Jurisdicción Especial para la Paz), 18. jul 2018, član 2 ("participación colectiva de las victimas frente a los procesos adelantados ante la jurisdicción especial para la Paz"); Colombia, Jurisdicción Especial para la Paz, Sala de Reconocimiento de Verdad, de Responsabilidad y de Determinación de los Hechos y Conductas, *AUTO No. 02 de 2020*, Acreditación de víctimas colectivas, 17. januar 2020, str. 11-15, 25-26. Vidi takođe žalbu, stav 37; Krasnićjev odgovor, stav 26.

27. Panel dalje naglašava da priznanje kolektivne patnje žrtava ne povlači nužno i sticanje prava na učešće u postupku.⁶³ Da li je žrtva stekla to pravo ili ne, ocenjuje se unutar jasno određenih parametara mandata Specijalizovanih veća. Izričita svrha zaključaka o statusu žrtava je da se definiše grupa žrtava koje će učestvovati u postupku za potrebe određenog suđenja - u ovom konkretnom slučaju, suđenja četvorici optuženih u predmetu. Naposljetku, panel naglašava da pravni uslovi za sticanje statusa žrtve-učesnika nemaju za cilj da onemoguće učešće u postupku žrtvama teških krivičnih dela i patnje. Ti uslovi za sticanje prava učešća zapravo služe da se obezbedi integritet datog krivičnog postupka, poštovanje prava optuženih i ekspeditivnost postupka.⁶⁴

28. Konačno, panel se slaže sa odbijenim podnosiocima da je sledeće rezonovanje Žalbenog veća MKS-a u predmetu *Lubanga* u skladu sa pravnom regulativom Specijalizovanih veća: "[a]ko podnosilac prijave nije u stanju da dokaže vezu između pretrpljene štete i konkretnih krivičnih dela iz optužnice, čak i ako neko od pitanja o kojem se raspravlja u postupku zadire u njegove lične interese, podnosiocu se ne bi smelo dozvoliti [...] da iznese svoje stavove i pitanja".⁶⁵ Međutim, panel ne vidi kako bi se ijedan od zaključaka sudije za prethodni postupak mogao shvatiti kao suprotan ovoj sudskoj praksi.

⁶³ U pogledu kolektivne patnje žrtava, panel konstatuje da je jedini izvor međunarodne sudske prakse koji odbijeni podnosioci citiraju u prilog svojim tvrdnjama sudska praksa Vanrednih veća sudova Kambodže. Panel se slaže sa Krasnićijevim stavom da Vanredna veća sudova Kambodže imaju drugačija procesna pravila u pogledu reparacija, na osnovu kojih žrtve mogu tražiti i dobiti samo grupne i moralne reparacije. Vidi Vanredna veća sudova Kambodže, Interni pravilnik, pravila 23bis(1)(b), 23quinqies(1); Vanredna veća sudova Kambodže, *Co-Prosecutors v. Ieng et al.*, 002/19-09-2007-ECCC/OCIJ, Decision on Appeals Against Orders of the Co-Investigating Judges on the Admissibility of Civil Party Applications, 24. jun 2011, stav 70. Vidi takođe Krasnićijev odgovor, stavovi 23(a), 26. Pored toga, panel podseća da se test „ličnih interesa“, odnosno da li se zadire u lične interese žrtve, koristi za određivanje modaliteta učešća žrtve u postupku, a ne za odlučivanje o njenoj prijavi za učešće; vidi pravilo 114(4) Pravilnika. Takođe, osnovna načela Ujedinjenih nacija prvenstveno definišu sadržaj prava žrtve na pravno sredstvo i na reparaciju. Načela se ne bave definicijom žrtve za ograničene potrebe konkretnog suđenja. Vidi osnovna načela UN-a, stavovi 8-9.

⁶⁴ Slično, četvrta odluka o učešću žrtava u predmetu *Ajaš i drugi*, stav 28.

⁶⁵ Odluka žalbenog veća u predmetu *Lubanga*, stav 64; žalba, stavovi 40-41.

29. Shodno tome, panel odbacuje osnove (a) do (c) žalbe odbijenih podnosilaca.

B. OSNOVI (D) I (E) ŽALBE ODBIJENIH PODNOSILACA – OCENA SUDIJE ZA PRETHODNI POSTUPAK

1. Izjašnjenja

30. Odbijeni podnosioci tvrde da u osporavanoj odluci krivično delo prisilnog nestanka nije valjano razmotreno. Ističu "specifičnu i izuzetno ozbiljnu" prirodu ovog krivičnog dela⁶⁶ i tvrde da bi "s obzirom na prirodu prisilnih nestanaka i ostvarenje prava žrtava, opšta veza [između krivičnog dela i optužnice] morala biti dovoljna".⁶⁷ Podnosioci dalje tvrde da kada se ne zna gde se nalazi nestalo lice, i kada žrtve ne znaju u kojem zatvoreničkom objektu je to lice držano jer im je ta informacija uskraćena, podnosilac prijave teško može da zadovolji *prima facie* standard dokazivanja.⁶⁸ Pored toga, u pogledu vremenske povezanosti sa krivičnim delom iz optužnice, odbijeni podnosioci smatraju da krivično delo prisilnog nestanka traje sve dok počinioci skrivaju gde se nalaze nestala lica i kakva im je sudbina.⁶⁹

31. Odbijeni podnosioci potom daju objašnjenje o prijavama koje su podneli i tvrde da su, na osnovu *prima facie* standarda dokazivanja, pokazali dovoljnu vezu između štete koju su pretrpeli i krivičnih dela iz optužnice.⁷⁰

32. Krasnići odgovara da „izuzetno ozbiljna“ priroda krivičnog dela prisilnog nestanka nije relevantna za osporavanu odluku, da ni trajnost krivičnog dela nije relevantna osim ako se dokaže da trajno krivično delo potpada pod krivična dela iz optužnice, te da žrtva, kako bi zadovoljila *prima facie* prag dokazivanja, mora znati gde i kada su ta lica zatvorena.⁷¹ Pored toga, Krasnići tvrdi da prijave koje su podneli

⁶⁶ Žalba, stav 43.

⁶⁷ Žalba, stav 47, odnosi se na žrtvu 08/06. Vidi takođe žalbu, stav 49, odnosi se na žrtvu 13/06.

⁶⁸ Žalba, stav 44. Vidi takođe žalbu, stav 47, odnosi se na žrtvu 08/06. Vidi takođe žalbu, stav 49, odnosi se na žrtvu 13/06.

⁶⁹ Žalba, stav 45. Vidi takođe žalbu, stav 46.

⁷⁰ Žalba, stavovi 47-50.

⁷¹ Krasnićijev odgovor, stav 29.

odbijeni podnosioci ne ulaze u okvir optužbi u ovom predmetu, te su s pravom odbijene.⁷²

2. Razmatranje

33. Panel polazi od toga da se tvrdnje odbijenih podnosilaca o „nužnoj zaštiti ljudskih prava u slučajevima prisilnih nestanaka“ i o „specifičnoj i izuzetno“ ozbiljnoj prirodi krivičnog dela prisilnog nestanka⁷³ odnose na krivično delo prisilnog nestanka lica kao zločina protiv čovečnosti prema definiciji iz člana 13(1)(i) Zakona. Stoga nema potrebe da se razmatra pitanje da li prisilni nestanak predstavlja zasebno krivično delo (i deo međunarodnog običajnog prava) u regulativi Specijalizovanih veća.

34. Iako odbijeni podnosioci po svemu sudeći smatraju da osporavana odluka nije pronikla u „specifičnu i izuzetno ozbiljnu prirodu krivičnog dela prisilnog nestanka“,⁷⁴ panel konstatuje da podnosioci nisu ukazali na zaključke koje u tom smislu smatraju spornim, niti su ukazali na greške koje bi proistekle iz osporavane odluke. Stoga panel bez daljeg razmatranja odbacuje te tvrdnje.⁷⁵

35. Panel dalje konstatuje da odbijeni podnosioci po svemu sudeći smatraju da neke od odbijenih prijava nisu bile dovoljno precizne u pogledu mesta krivičnog dela prisilnog nestanka jer je podnosiocima prijave bilo teško doći do konkretnih informacija, ali da bi informacije koje jesu dostavili „trebalo da budu dovoljne za uspostavljanje potrebne veze“ između navoda o krivičnim delima koje su odbijeni podnosioci izneli i krivičnih dela iz optužnice.⁷⁶ Panel pre svega podseća da krivično delo za koje podnosilac traži status žrtve-učesnika mora biti unutar okvira zacrtanih materijalnim, geografskim i vremenskim parametrima konkretnih optužbi iz

⁷² Krasnićijev odgovor, stavovi 30-31.

⁷³ Žalba, stav 43. Vidi takođe žalbu, fusnota 51.

⁷⁴ Žalba, stav 43.

⁷⁵ Vidi, na primer, odluku o žalbi Gucatija i Haradinaja na odluku o preliminarnim podnescima, stav 15.

⁷⁶ Vidi žalbu, stavovi 47, 49.

optužnice.⁷⁷ Dokazi koje u tom smislu podnosilac prijave podnese moraju biti dovoljni da bi zadovoljili *prima facie* standard dokazivanja. Panel konstatuje da odbijeni podnosioci smatraju da je *prima facie* standard dokazivanja mnogo teže zadovoljiti kada se radi o žrtvama prisilnog nestanka. Međutim, panel podseća da sudija za prethodni postupak ne ocenjuje verodostojnost ili pouzdanost sadržaja podnetih informacija, kao što je ispravno naglašeno u osporavanoj odluci.⁷⁸ Panel se nije uverio da je podnosiocima prijave neopravdano teško dostići *prima facie* prag dokazivanja, čak uzimajući u obzir i dodatne poteškoće koje bi mogle proisteći iz prirode krivičnog dela prisilnog nestanka.

36. Što se tiče tvrdnji o trajnoj prirodi krivičnog dela prisilnog nestanka i neizvesnosti u pogledu datuma svršetka krivičnog dela, podnosilac prijave obavezan je da dokaže da je bar početak krivičnog dela iz optužnice unutar vremenskog raspona optužbi. Trajna priroda ovog krivičnog dela ne menja činjenice da podnosilac prijave, kako bi stekao status žrtve-učesnika u postupku, treba da opiše radnje koje na prvi pogled odgovaraju krivičnom delu iz optužnice i da šteta koju je podnosilac prijave pretrpeo mora biti direktna posledica krivičnog dela iz optužnice.⁷⁹ Shodno tome, panel odbacuje osnov (d) žalbe podnosioca prijave.

37. Panel konstatuje da odbijeni podnosioci u žalbenom osnovu (e) navode da je sudija za prethodni postupak pogrešio ocenjujući pojedinačne prijave suprotno važnim opštim načelima koja regulišu status žrtava koje učestvuju u postupku pred Specijalizovanim većima, a na koja je panel podsetio u više navrata u svojoj odluci. Odbijeni podnosioci daju objašnjenje o prijavama koje su podneli i tvrde da su, na osnovu *prima facie* standarda dokazivanja, pokazali dovoljnu vezu između štete koju

⁷⁷ Isto, stav 16.

⁷⁸ Osporavana odluka, stav 43, fusnote 44-45, i citirana sudska praksa.

⁷⁹ Član 22(1) Zakona; pravila 2(1), 113(1) i (4) Pravilnika.

su pretrpeli i krivičnih dela iz optužnice.⁸⁰ Panel smatra da u ovom trenutku nije u stanju da u celini razmotri ovaj žalbeni osnov.

38. Razlog tome je što osporavana odluka ne sadrži pojedinačne ocene odbijenih prijava. S tim u vezi, panel podseća da se u osporavanoj odluci podnete prijave odbijaju u stavu 48, koji je izuzetno kratak i vrlo uopšteno govori o odbijenim podnosiocima. U relevantnom delu tog stava stoji:

Kada je reč o [odbijenim podnosiocima], tj. žrtvama 06/06, 08/06, 09/06, 10/06, 11/06, 13/06 i 14/06, sudija za prethodni postupak konstatuje da krivična dela za koja oni tvrde da su bili njihove žrtve ne ulaze u vremenski, geografski i materijalni okvir konkretnih optužbi iz potvrđene optužnice, te da ne potpadaju pod pravila 2 i 113(1) Pravilnika.. [...].

39. Panel smatra da odbijeni podnosioci, kao i svi ostali podnosioci prijava, zaslužuju da njihove prijave budu pojedinačno razmotrene. Sudija za prethodni postupak u osporavanoj odluci ne iznosi objašnjenje odnosno detaljno obrazloženje koje bi odbijenim podnosiocima omogućilo da shvate u potpunosti zbog čega su njihove prijave odbijene. Obrazloženje bi im pomoglo da s punim razumevanjem prihvate odluku, ili, ako je pak ne prihvate, da imaju na osnovu čega da je ospore. Sudeći po formulaciji stava 48 osporavane odluke, sudija za prethodni postupak jeste pojedinačno razmotrio prijave. Međutim, svoje razmatranje nije izložio u osporavanoj odluci, pa ga je samim time uskratio i odbijenim podnosiocima i panelu. S obzirom na te okolnosti, panel ne može da razmotri osnov (e) žalbe odbijenih podnosilaca.

40. Stoga panel odlaže odluku o osnovu (e) žalbe odbijenih podnosilaca, i upućuje sudiju za prethodni postupak da što je pre moguće dostavi panelu Apelacionog suda pojedinačne ocene odbijenih prijava, kao i obrazloženje odluke da podnosiocima ne prizna status žrtve koja učestvuje u postupku.

⁸⁰ Žalba, stavovi 47-50.

IV. DISPOZITIV

41. Iz tih razloga, panel Apelacionog suda:

Odbija žalbene osnove (a) do (d);

Odláže odluku o žalbenom osnovu (e); i

Vraća stvar sudiji za prethodni postupak na dalje razmatranje u skladu sa stavom 40 ove odluke.

/potpis na originalu/

**Sudija Mišel Pikar,
predsedavajući sudija**

U petak, 16. jula 2021.

U Hagu, Holandija